

Scrisoare Duhovnicească

MITROPOLIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
PENTRU GERMANIA, EUROPA CENTRALĂ ȘI DE NORD

ANUL XVIII, NR.12 (212)/2014

BULETIN DE INFORMAȚII

DECEMBRIE 2014

Iisus Hristos – Calea, Adevărul și Viața

„Eu sunt Calea, Adevărul și Viața”
(Ioan 14, 6)

Preacucernici Părinți și iubiți credincioși.

Sărbătorim astăzi Nașterea Domnului într-o atmosferă de mare bucurie și entuziasm duhovnicesc, cu cântări și cu colinde, care ne încălzesc inima și ne fac să uităm măcar pe moment de grijile și greutatea vieții de zi de zi.

Gândul și inima noastră se îndreaptă acum spre Peștera din Betleem, unde s-a născut Mântuitorul nostru Iisus Hristos, Căruia ne închinăm împreună cu Maica Domnului, cu dreptul Iosif, cu îngerii și cu păstorii și-I aducem, ca și magii veniți de la Răsărit, darurile sufletelor noastre: laudă smerită și mulțumire pentru binefacerile primite de la El. Îl rugăm totodată să ne ierte păcatele și să ne umple de harul Său, ca să ne purtăm cu vrednicie crucea de toate zilele.

Sărbătorile din această perioadă a anului - Nașterea Domnului, Anul Nou și Boboteaza - înnoiesc în noi dragostea de Dumnezeu și dragostea de viață.

Acum trăim mai intens, pentru că ne bucurăm de colindele de Crăciun, de întâlnirea cu cei dragi ai familiei, de sfințirea caselor, de cadourile pe care le facem copiilor sau unii altora. Dumnezeu Însuși, ca un Tată iubitor, se bucură de bucuria fiilor Săi și ne înnoiește și înmulțește viața!

La nașterea unui copil se bucură familia, se bucură neamurile, se bucură Biserica și societatea, pentru că fiecare copil este o nouă speranță pentru lume. Cu atât mai mult ne bucurăm noi, creștinii, de Nașterea Mântuitorului lumii, Care este suprema noastră Nădejde. Căci nici unul din cei ce nădăjduiesc în Hristos nu pier.

Dumnezeu a binevoit să mântuiască

lumea din robia păcatului și a morții nu printr-un decret divin, nici printr-un înger, ci prin Însuși Fiul Său, Care S-a făcut om ca să ia asupra Sa păcatele și neputințele oamenilor.

El a viețuit pe pământ timp de 33 de ani, i-a învățat pe oameni cum să trăiască pentru ca să se poată bucura de viață și a făcut bine tuturor celor ce se apropiiau de El cu credință.

Sfintele Evanghelii ne redau o mulțime de minuni pe care Mântuitorul Iisus Hristos le-a făcut cu credincioșii din vremea Sa: a vindecat pe cei bolnavi, a alungat demonii din cei chinuți de dureri necurate, a săturat mulțimile flămânde, a potolit cu cuvântul Său marea și vânturile care amenințau viața apostolilor, a înviat chiar pe unii din morți. Astfel se împlineau cuvintele prorocului Isaia, care cu 750 de ani înainte de Hristos a zis: „Acesta (Iisus Hristos) neputințele noastre a luat și bolile noastre le-a purtat” (Isaia 53, 4; Matei 8, 17). La 33 de ani, Mântuitorul este răstignit pe cruce, dar a treia zi înviază și prin aceasta mântuiește lumea din robia morții. Sf. Apostol Pavel spune:

„Iisus Hristos ieri, astăzi și în veac este același” (Evrei 13, 8). El poartă și astăzi și întotdeauna neputințele și bolile celor care trăiesc după voia lui Dumnezeu și se roagă Lui cu credință.

El ne însoțește pe toate drumurile vieții

și este cu noi și în ceasul morții, când nimeni nu ne mai poate ajuta. El ne mântuiește de moartea cea veșnică și ne face parte cu sfinții Săi în Împărăția Tatălui.

Iubiți credincioși,

Noi, cei care ne silim să trăim în lumina pe care Mântuitorul Hristos a adus-o în lume prin nașterea Sa, credem cu tărie că viața noastră are un sens veșnic, care se împlinește numai în legătura noastră cu Dumnezeu și în ascultarea de El. Pentru noi, Mântuitorul Iisus Hristos este „Calea, Adevărul și Viața” (Ioan 14, 6).

El este **Calea** pe care mergând, nu vom rătăci niciodată. El este **Adevărul** care ne face liberi, dacă trăim în adevăr și nu în minciună. Și El este **Viața** care ne înnoiește viața noastră de zi de zi, dacă ne rugăm mereu și ne împărtășim cât mai des cu Sfintele Taine, adică cu Trupul și Sângele Domnului, pentru ca să-L avem pe El Însuși, Hristos - Viața în noi. De credem că **Mântuitorul Hristos este Calea** sau drumul vieții noastre, înseamnă că-L avem pe El prieten și tovarăș de călătorie în toate zilele:

„Iisuse-al meu Prieten bun din zorii tinereții / Cu tine eu călătoresc pân' la sfârșitul vieții”, spune una din cântările „Oastei Domnului”.

A călători cu Iisus înseamnă a ne încredința în tot momentul voii Lui și a-L chema mereu în ajutor cu credința că El, Domnul, este mereu alături de noi și ne conduce fiecare pas al vieții.

Desigur, calea credinței sau calea lui Hristos este o cale strâmtă și nu întotdeauna ușoară. De aceea Mântuitorul ne îndeamnă zicând: „Siliți-vă să intrați pe poarta cea strâmtă, că largă este poarta și lată este calea care duce la pieire și mulți sunt cei care apucă pe

ea. *Și strâmtă este poarta și îngustă este calea care duce la viață și puțini sunt care o află*" (Matei 7, 13).

Cei ce umblă pe calea lui Hristos, aceia se silesc să trăiască după voia lui Dumnezeu, împlinind poruncile Lui, ferindu-se de păcate și de compania oamenilor care-i trag spre cele rele.

„Fericit bărbatul care n-a umblat în sfatul necredincioșilor și în calea păcătoșilor nu a stat...Ci în legea Domnului e voia lui și la legea lui va cugeta ziua și noaptea”, zice Psalmistul David (Psalm 1, 1). Iar Sf. Apostol Pavel ne îndeamnă: *„să umblăm cuviincios, ca ziua: nu în ospete și în beții, nu în desfrânări și în fapte de rușine, nu în ceartă și în pizmă. Ci îmbrăcați-vă în Domnul Iisus Hristos și grija de trup să nu o faceți spre poftă”* (Romani 13, 13-14).

Mai cu seamă grija exagerată de trup, de mâncare, de băutură și de plăceri ne face să părăsim calea lui Hristos și să umblăm pe căile pierzaniei.

Mântuitorul Hristos este, de asemenea, **Adevărul** care ne face liberi.

Noi nu trăim cu adevărat și nu ne putem bucura de viață decât în măsura în care trăim în Hristos. Iar a trăi în Hristos, înseamnă a trăi după poruncile Lui.

„Cel ce are poruncile Mele și le păzește, acela este care Mă iubește” (Ioan 14, 21).

Dacă nu trăim după poruncile lui Hristos, nu putem fi liberi, chiar dacă ni se pare că suntem liberi. Omul se înșeală ușor crezând că este liber dacă face tot ceea ce vrea și ceea ce îi place.

Totuși, a fi liber nu înseamnă a face tot ceea ce vrei, ci a face întotdeauna binele, împlinind voia lui Dumnezeu. Numai atunci suntem liberi cu adevărat, când facem binele. Când facem răul nu suntem liberi, ci robi ai răului pe care-l săvârșim.

Acest adevăr îl recunoaștem ușor dacă inima nu ne este cu totul împietrită. Dacă avem o conștiință trează, ea ne muștră de fiecare dată când facem ceva rău: când ne certăm și trăim în dezbinare, când trăim în desfrâu, mințim sau furăm, când nu ne rugăm și nu postim, când nu facem bine semenilor noștri.

Mântuitorul Hristos este Viața noastră și viața lumii.

Sf. Apostol și Evanghelist Ioan ne spune că Dumnezeu a trimis pe Fiul Său în lume tocmai pentru ca *„lumea să aibă viață și s-o aibă din belșug”* (Ioan 10, 10).

Tot el ne spune că: *„Dumnezeu atât de mult a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul Născut L-a dat, ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică”* (Ioan 3, 16).

Așadar numai în Hristos Care este *„Viața lumii”* putem avea *„viață din belșug”* și *„viață veșnică”*. Și numai în Hristos, viața noastră se împlinește pentru că are un sens veșnic.

Dacă omul își limitează orizontul vieții numai la lumea aceasta, chiar dacă ar avea tot ceea ce dorește, totuși nu poate fi fericit, pentru că sufletul său nemuritor nu se mulțumește doar cu bunurile lumii acesteia.

Sufletul tinde spre Dumnezeu și nu se poate odihni decât în El. Și totuși, cât de mulți oameni înăbușă în ei tinderea sufletului lor spre Dumnezeu și aleargă numai după bunurile și plăcerile vieții acesteia, care sunt atât de înșelătoare! Aceștia zic: *„Să mâncăm și să bem căci viața este scurtă. Să profităm de ea cât trăim aici pe pământ pentru că nimeni nu știe dacă mai este ceva după moarte”*. Sfântul Evanghelist Ioan ne spune că aceasta este gândirea celor care iubesc mai mult întunericul decât Lumina pentru că faptele lor sunt rele.

„Căci oricine face rele urăște Lumina și nu vine la Lumină, pentru ca faptele lui să nu se vâdească”(Ioan 3, 20).

Să nu uităm nicio clipă că viața pământească este doar o pregătire pentru viața cea veșnică, pe care Dumnezeu o dă celor vrednici.

lubiți credincioși,

Am spus că atmosfera încărcată de har dumnezeiesc a Sărbătorilor Nașterii Domnului ne face să ne simțim mai ușurați de problemele și greutățile vieții. Dar nu numai la Crăciun sau la Paști ne simțim mângâiați și întăriți, ci în fiecare duminică, atunci când venim la biserică și participăm cu credință și evlavie la Sfânta Liturghie primim de la Dumnezeu putere și curaj ca să înfruntăm cu răbdare orice rău, fără să ne pierdem nădejdea într-un viitor mai bun.

Puterea credinței și a rugăciunii se arată mai cu seamă în aceea că nu ne pierdem curajul în lupta cu greutățile vieții, că nu ne lăsăm abătuți de ele, ci dimpotrivă ne înmulțim rugăciunea și postul și trăim cu nădejdea că vom birui orice rău. Mântuitorul Iisus Hristos ne spune: *„În lume*

necazuri veți avea, dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea” (Ioan 16, 33).

A îndrăzni înseamnă tocmai să ne înnoim mereu curajul în lupta cu necazurile vieții, să începem din nou de fiecare dată când nu reușim un lucru sau altul și mai ales să credem, fără nicio ezitare, în biruința binelui.

De credem în Dumnezeu și stăruim în credință și în rugăciune, atunci binele - și nu răul - are ultimul cuvânt în viața noastră.

lubiți credincioși,

Îi mulțumim bunului Dumnezeu și Maicii Domnului pentru tot ajutorul pe care-l primim de fiecare dată când ne rugăm cu credință.

În anul pe care-l încheiem Dumnezeu ne-a ajutat să înființăm mai multe parohii noi: la Bielefeld, Kassel, Duisburg, Dresda, Chemnitz, Leverkusen, Mönchengladbach, Passau, Wiener - Neustadt și Innsbruck. Pentru toate aceste parohii noi, Dumnezeu ne-a binecuvântat cu preoți foarte buni, cărora le mulțumim pentru jertfa pe care au făcut-o pentru întemeierea lor.

Mulțumim, de asemenea, Bisericilor Catolică și Evanghelică, majoritare în Germania și Austria, care ne-au oferit biserici în care să putem sluji, sau ne-au ajutat financiar ca să ne facem biserici proprii.

Mulțumim tuturor preoților noștri pentru slujirea lor și pentru grija duhovnicească pentru păstoriții lor.

Și vă mulțumim Dumneavoastră, credincioșilor noștri care participați cu evlavie la Sfintele Slujbe și veniți în ajutorul preoților și al Mitropoliei noastre.

Vă mulțumim tuturor celor care susțineți Proiectul nostru: *„Burse pentru copii săraci din Moldova”*, prin care ajutăm lunar, din darul pe care-l primim de la Dumnezeu, 270 de copii cu o situație materială la limita existenței.

Pe pagina noastră de Internet găsiți descrierea amănunțită a acestui Proiect.

Dorindu-vă să petreceți aceste sfinte zile cu pace și cu bucurie, chem binecuvântarea Pruncului divin, născut în ieslea Betleemului peste voi toți, fiii mei duhovnicești și vă urez:

Sărbători ferice și La mulți ani!

Al vostru de tot binele doritor și rugător fierbinte către Domnul,

Mitropolit Serafim

Iubește-ți dușmanul!

Să-ți iubești dușmanul, ar însemna să-l lași să profite de tine...?

Testul dur al dragostei nu este a-i iubi pe prietenii noștri, ci a-i iubi pe vrăjmașii noștri. Dar, să ne iubim vrăjmașii, într-o lume ca a noastră, nu pare foarte practic... Așa că ne-am gândit să studiem ce ne învață psihologia și psihiatria despre ostilitate și despre persoanele ostile. Mai exact, ele ne spun că o persoană ostilă urăște, pentru că se teme ca va fi lovită; astfel, pentru a se proteja, ea lovește prima. Ea este ostilă, pentru că ea se așteaptă la defăimare și la ură din partea ta. Ultimul lucru la care s-ar aștepta, este iubirea. Deci, dacă în loc de ură îi oferi iubire, ai dezarmat-o. Dragostea este cea după care ea tânjește, mai mult decât după orice altceva. Iubirea este singurul lucru care poate distruge ostilitatea sa.

"Dă-l dracului!", a spus cineva unui prieten care suferise o nedreptate din mâinile unui terț. Răspunsul primit a fost cu adevărat inspirat: "Este deja al dracului. Aș vrea să fie al lui Dumnezeu". A-ți iubi dușmanul, înseamnă a-l da lui Dumnezeu. Dar, oare Dumnezeu așteaptă de la noi să iubim păcatul și pe oamenii răi? Sigur că nu. El se așteaptă ca noi să urâm păcatul, dar să-l iubim pe păcătos. Dar, nu este, oare, această delimitare una prea fină? Cum pot face distincție între păcat și păcătos? Cu toate acestea, reușim să facem această distincție, în fiecare zi, cu noi înșine... Noi facem lucruri teribile; comitem erori grosolane. Urâm greșelile pe care le comitem, dar continuăm să ne iubim.

Faceți același lucru și cu alte persoane, a spus Iisus. "Să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși". Urăște păcatul; iubește-l pe păcătos. Cineva a exprimat asta, astfel: "a-ți iubi dușmanul, nu înseamnă a iubi noroiul în care se află perla, ci a iubi perla care se află în noroi".

De ce trebuie să-mi iubesc dușmanul? Fiindcă poate fi un fiu al Tatălui. "Iubiți pe vrăjmașii voștri... și veți fi fiii Celui Prea Înalt". Dumnezeu vrea să fii Ceea Ce este El. El își iubește dușmanii. El face bine, celor ce-L urăsc. El pregătește pășuni verzi, pentru noi, atunci când răsplata potrivită ar trebui să fie un deșert. El ne conduce prin ape liniștite, când ar trebui să ne așteptăm la secetă. Noi fiind păcătoși, Dumnezeu ne iubea și a murit pentru noi. La scurt timp înainte de a muri, Iisus le-a spus uceni-

cilor Săi: "Poruncă nouă dau vouă; să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit Eu". "Iubiți pe vrăjmașii voștri". Omul care îți face mizerii, care întinde capcane picioarelor tale, care întoarce cuvintele tale și care nu este niciodată mai fericit decât atunci când te vede amărât, dușmanul tău, iubește-l. Iubește-l de dragul Meu, spune Iisus. Iubește-l, "așa cum v-am iubit Eu". Dar, iubește-l și pentru că dușmanul tău este, în primul rând, și propriul său dușman. Amărăciunea pe care el o varsă în cana ta, în primul rând, îi otrăvește și propria lui ceașcă. Uita prejudiciul superficial pe care ți-l provoacă și ține cont de prejudiciul fatal pe care și-l provoacă lui însuși. În ce te privește, el îți creează amărăciune; în ce îl privește, se sinucide.

Marele preot rus Părinte Ioan de Kronstadt scria în cartea sa inspirată "Viața lui Hristos": "Orice persoană care face rău, care se lasă prada patimilor, este pedepsit suficient, de către răul pe care l-a comis, de patimile pe care le-a slujit, dar mai ales prin faptul că el se retrage de la Dumnezeu, iar Dumnezeu Însuși se retrage din el; prin urmare, ai fi nebun și cel mai inuman dacă ai hrăni furia împotriva unui astfel de om; ar fi la fel ca atunci când un om s-ar îneca, sau ai împinge în foc o persoană care este deja devorată de flăcări. Față de un astfel de om, ca și de unul aflat în pericolul de a pieri, trebuie să arătăm dragoste dublă și rugăciune fierbinte lui Dumnezeu pentru el; nu-l judecați, nu vă bucurați de ghinionul lui. De dragul Meu, spune Iisus, dar și de dragul lor, de asemenea, "Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă prigonesc"...

Însuși faptul că o persoană îți displace, ar putea însemna că el are nevoie de tine. Sufletul lui este deformat de ura din tine, și tu singur îl poți încălzi și elibera... Comportamentul "agresiv", atunci când este pe deplin înțeles, de fapt, nu este nimic altceva decât frustrarea dragostei - precum și un mijloc de răzbunare pe societatea care te-a lăsat să cazi, deziluzionat, pustii și dezumanizat. Prin urmare, cel mai bun mod de a aborda un comportament agresiv la copii, nu este un comportament și mai agresiv față de ei, ci dragostea. Și, acest lucru este valabil nu numai pentru copii, ci pentru ființele umane de toate vârstele.

Astfel, din două motive principale, ar trebui să ne iubim vrăjmașii: primul este

acela că aceștia au nevoie de dragoste; și, al doilea, iubirea este singura forță capabilă să transforme un inamic, într-un prieten.

Un al treilea motiv, este și el destul de evident. Întoarcerea urii multiplică ura. Numai iubirea poate rupe cercul vicios. Un bărbat a cumpărat odată o fermă și se plimba, mai apoi, pe marginea noii sale proprietăți, când s-a întâlnit cu vecinul. "Nu te mai uita acum", i-a zis vecinul "fiindcă atunci când ai cumpărat această bucată de pământ, ai cumpărat, totodată, și un proces cu mine. Gardul tău a intrat cu zece metri peste terenul meu". Acum, aceasta reprezintă, desigur, o deschidere clasică a unui conflict, care ar fi putut dura timp de secole și ar fi putut crea generații de inamici. Însă, noul proprietar a zămbit și a spus: "mă gândeam că voi găsi niște vecini prietenoși aici, și iată-mă aici. Ai sărit să mă ajuți. Mută gardul acolo unde dorești, și trimite-mi factura. Vei fi mulțumit, iar eu voi fi fericit".

Ei bine, gardul nu a mai fost mutat, iar potențialul inamic nu a mai devenit niciodată astfel. El a devenit un vecin prietenos. Dragostea a stins focul urii.

Si, un ultim motiv, pentru care ar trebui să ne iubim vrăjmașii, este exprimat în cuvintele lui Iisus: "Iubiți pe vrăjmașii voștri... și veți fi fiii Celui Prea Înalt". Suntem, și toți sunteți, potențiali fii ai lui Dumnezeu. Prin iubire, această potențialitate devine realitate. Noi trebuie să îi iubim pe vrăjmașii noștri, deoarece numai devenind iubitori ai lor, Îl vom putea cunoaște pe Dumnezeu și vom putea experimenta frumusețea sfințeniei Lui. Dar, cum să fie posibil să iubești dușmanul cuiva?

1- Nu este posibil, decât dacă Îl iubești pe Dumnezeu mai întâi. Iisus ne-a dat un indiciu, atunci când a spus: "Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, cu toată inima ta, și cu tot cugetul tău, și cu toată puterea ta și cu tot sufletul tău, și pe aproapele tău ca pe tine însuși". Dacă-L iubești pe Dumnezeu cu toată ființa, atunci îl vei iubi pe aproapele tău, chiar dacă el este un dușman. O astfel de iubire este un dar al Duhului Sfânt, care locuiește în noi.

2- Sfântul Pavel spune: "Deci, dacă vrăjmașul tău este flămând, dă-i de mâncare; dacă îi este sete, dă-i să bea, căci, făcând acestea, vei grămădi cărbuni de foc pe capul lui. Nu te lăsa biruit de rău, ci biruiește răul cu binele. (Romani 12).

Fă ceva bun pentru dușmanul tău și vei fi surprins cât de ușor este să-l iubești. Aceasta va ajuta să se îndepărteze amărăciunea din inima lui. Dar, depășirea răului cu mijloace bune, presupune ca noi să facem primul pas; trebuie să începem prin a face un fel de pact. "Acest dușman este învins cel mai bine, atunci când este învins de bunătate".

Un medic înțelept spunea odată: "Am practicat medicina 30 de ani și am prescris multe lucruri. Dar, pe termen lung, am învățat că, pentru cea mai mare parte a durerilor de care suferă creatura umană, cel mai bun medicament este iubirea".

"Și, dacă nu merge?", a fost el întrebat. "Dublați doza", a răspuns el.

3- Iisus spune: "Rugați-vă pentru cei ce vă prigonesc...". Amintiți-le, în genunchi, numele, cu pace și drag, în lacașul cel mai secret. Oferiți-le cel mai mare privilegiu care stă în puterea voastră să îl acordați acestora - privilegiul de a fi amintiți, atunci când sunteți față în față

cu Dumnezeu. Nicio persoană nu se poate ruga pentru alta și încă s-o urască. Unul dintre cele mai bune moduri de a ucide amărăciunea, este să te rogi pentru omul pe care ești tentat să-l uraști.

4 Uită-te la ce e mai bun în dușmanul tău. Exista bine și există și rău, în fiecare dintre noi. Părintele Ioan de Kronstadt a scris: "... Căutătorii de aur nu iau seama la cantitatea mare de nisip și de murdărie din praful de aur, ci caută doar boabele de aur; și, deși sunt puține, ei prețuiesc această cantitate mică, și îl spală de grămada de nisip inutilă..."

5. Fă bine, roagă-te pentru binele dușmanului tău și dezvoltă-ți, în cele din urmă, capacitatea de a ierta. Fără iertare, este imposibil să începi actul de a-ți iubi dușmanii. Această iertare trebuie să înceapă de la cel care a fost nedreptățit. Numai persoana vătămată poate face să curga izvoarele calde ale iertării.

"Fiți milostivi, precum și Tatăl vostru este milostiv".

K.Cătălin - traducere și interpretare după o predică a Pr. Anthony M. Coniaris

Cei doi lupi

În ultima zi din vacanța sa la țară, stând pe prisma casei, un băiat îi ceru sfatul bunicului său. Era nedumerit și nu știa de ce îi venea uneori să facă și lucruri rele. Se simțea câteodată de parcă în el ar fi doi copii, unul care l-ar trage spre lucruri bune, iar celălalt spre lucruri rele. Cu aceeași gură și se ruga și înjura, la fel cum cu aceeași mână și mângâia și lovea. Bătrânul ascultă cu atenție mărturisirea nepotului său, după care îi explică:

- Dragul meu, în interiorul fiecăruia dintre noi se dă o luptă nevăzută. Ea poate fi asemănată cu bătaia dintre doi lupi, unul fiind rău, furios, lacom și mincinos, iar celălalt bun, blând, cumpătat și conștiincios.

Nepotul stătu o clipă pe gânduri, apoi întrebă:

- Și care lup va învinge, bunicule?
- Cel pe care îl hrănești, răspunse simplu bătrânul.

Sfântul Nicodim Aghioritul

Din agenda Părintelui Mitropolit Serafim

1 nov. - slujește la Mannheim Sf. Liturghie înconjurat de preoții ortodocși din oraș și hirotonește întru diacon pe teologul Mircea Ioan Oniga. Sfințește icoanele de pe noul iconostas pictate de Maica Marina (Nürnberg) și ține cuvânt de învățătură. În sala mare a parohiei oficiază Parastasul de obște și participă la agapă. Seara, slujește Vecernia în aceeași biserică.

2 nov. - slujește Sf. Liturghie și predică la Karlsruhe (Pr. Marius Mezinca). Participă la agapă.

3-7 nov. - participă la Roma la congresul internațional al episcopilor apropiați de Mișcarea focalară.

7 nov. - seara, slujește Taina Sf. Maslu la Parohia din Graz (Pr.Drd. Nicolae Liviu Vilcea) urmată de o "Seară duhovnicească".

8 nov. - Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil - slujește Sf. Liturghie și predică la Knittelfeld (Pr. Mag. Cristian Greucean) cu prilejul hramului. Participă la agapă.

9 nov. - slujește Sf. Liturghie și predică la Salzburg (Pr.Dr. Dumitru Viezuianu) cu prilejul hramului. A urmat un frumos program artistic și o agapă.

12 nov. - participă la Bruxelles la ședința de lucru a Conferinței Episcopilor Ortodocși din Benelux.

14 nov. - participă la Viena la ședința de lucru a Conferinței Episcopilor Ortodocși din Austria. Slujește Taina Sf. Maslu la Parohia "Sf. Antonie" din Viena.

15 nov. - slujește Sf. Liturghie în Capela "La Sfânta. Înviere" din Viena. Săvârșește Taina Sf. Maslu la Wiener Neustadt urmată de o Seară duhovnicească (Pr. Răzvan Gască).

16 nov. - slujește Sf. Liturghie la biserică "Sf.

INFORMAȚII

Andrei" din Viena. Seara, prezidează la Linz ședința de lucru cu preoții din Austria.

21 nov. - Intrarea în biserică a Maicii Domnului - slujește Sf. Liturghie în Catedrala din Nürnberg. Hirotonește întru diacon pe teologul Sebastian Șchipor și întru preot pe diaconul Bogdan Buta, pe seama noii parohii din Erfurt. Seara, participă în Domnul din Bamberg la o slujbă ecumenică de comemorare a 50 de ani de la promulgarea Decretului pentru ecumenism de către Conciliul Vatican II.

22 nov. - slujește Sf. Liturghie în cadrul căreia botează patru prunci la Parohia din Kassel (Pr.Dr. Ovidiu Ioan). Ține cuvânt de învățătură. Participă la agapă.

23 nov. - slujește Sf. Liturghie în Catedrala din Nürnberg. Hirotonește întru preot pe diaconul Sebastian Șchipor pe seama Parohiei din Dresda. Corul Tronos al Patriarhiei a dat răspunsurile la Sf. Liturghie și a susținut un concert.

28 nov. - slujește Taina Sf. Maslu la Catedrala din Nürnberg urmată de o Seară duhovnicească.

29 nov. - slujește Taina Sf. Maslu în sobor de preoți și diaconi la Parohia Würzburg urmată de o Seară duhovnicească.

30 nov. - Sf. Apostol Andrei - slujește Sf. Liturghie la Parohia "Sf. Ap. Andrei" din Würzburg (Protos. Drd. Ghelasie Păcurar) cu prilejul hramului. Hirotonește întru preot pe diaconul Cosmin Stan pentru parohia din Mönchengladbach. Participă la agapă.

Din agenda PS Episcop Vicar Sofian Brașoveanul

1 nov. - participă la Frankfurt la ședința Conferinței Episcopilor Ortodocși din Germania.

2 nov. - slujește Sf. Liturghie și predică la Dortmund (Pr. Ispas Rujă) cu prilejul hramului;

participă la agapă.

8 nov. - Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil - săvârșește Sf. Liturghie și predică la Leipzig (Pr. Drd. Ioan Forga); participă la agapă.

9 nov. - săvârșește Sf. Liturghie și predică la Chemnitz, prilej cu care îl instalează ca paroh pe P. Cuv. Părinte med. Dr. Atanasie Ulea; participă la agapă.

16 nov. - împreună cu echipa de arhitecți condusă de dl. Șerban Sturdza, prezintă comunității parohiale a CBROM planurile de construcție a Așezământului Bisericesc.

21 nov. - Intrarea în Biserică a Maicii Domnului - săvârșește Sf. Liturghie și predică la Capela Sf. Siluan. Seara, participă la festivitatea organizată de Arhiepiscopia catolică de München și Freising cu ocazia împlinirii a 50 de ani de la adoptarea Decretului "Unitatis reintegratio" de către Conciliul Vatican II.

22 nov. - participă la vecernia și la festivitățile organizate de comunitatea sârbă din München cu prilejul împlinirii a 20 de ani de la ridicarea Centrului Bisericesc sârbesc din München.

23 nov. - slujește Sf. Liturghie și predică la Sf. Ioan Botezătorul din München.

30 nov. - săvârșește Sf. Liturghie și predică la Schwäbisch Gmünd (Pr. Mircea Neagu) cu prilejul hramului; participă la agapă.

RUMĂNISCHE ORTHODOXE METROPOLIE
FÜR DEUTSCHLAND, ZENTRAL- UND NORDEUROPA

Fürther-Str.166- 168 D-90429 Nürnberg
Tel.: (49)0911/ 3236910; Fax: /3236912
E-Mail: mitropolia@mitropolia-ro.de
Internet: www.mitropolia-ro.de

Abonament:15.50 Euro/ anual (inclusiv porto)
Bankverbindung: Liga Bank EG
Kontonr.: 116 78 04 BLZ: 750 903 00